

til udgangen af marts måned 1948, idet dog de i lovens § 1 angivne procenter for bindingen samtidig reduceredes med ca. 50 pct., og med denne ændring blev loven yderligere forlænget ved lov nr. 106 af 23. marts 1948 (årbog 1947—48, side 476) til udgangen af december måned 1948.

Ved nærværende lov opretholdes loven — forudsat at den ikke ophæves forinden ved kgl. anordning — til *udgangen af december 1949*, men med *en ny formindskelse af bindingen på omkring 50 pct.*

Samtidig har man af praktiske grunde sat samtlige bindingssatser i forhold til de absolutte beløb på de forskellige konti, mens bindingen efter de tidligere gældende regler tildels var afhængig af stigningen i indlaanet siden 1938 eller 1942.

Desuden er grænsen for anvendelsen af bindingsreglerne sat op, så at *banker med en balance på indtil 5 mill. kr. nu går fri* i stedet for som tidligere banker med en balance på indtil 1 mill. kr. Dette får betydning for 21 banker, hvis balance ligger mellem 1 og 5 mill. kr.

Endelig har man i banklovstillæggets § 6 indføjet en lempelse vedrørende garantiforpligtelser overfor forskudslån, der ydes af kreditforeninger.

I den ændrede skikkelse har loven følgende indhold:

§ 1. Midlertidig lov nr. 343 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om banker, jfr. lov nr. 106 af 23. marts 1948, forbliver i kraft indtil udgangen af december måned 1949 med de i §§ 2 og 3 angivne ændringer.

Med tilslutning fra rigsdagens finansudvalg kan loven forinden dens udløbstid ophæves ved kgl. anordning.

§ 2. § 1 i midlertidig lov nr. 343 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om banker affattes således:

„Udover de likvide beholdninger som det i henhold til § 11 i lov om banker af 15. april 1930 jfr. lovbekendtgørelse nr. 254 af 25. juli 1938 påhviler banker at have til rådighed skal en bank til enhver tid i kassebeholdning have et beløb, der er lig med summen af: